

бъръ челоуѣкъ; и лошевината му прѣдъ ангелыты е такъвъ смрадъ, какъвъ то е най-тяжкый отъ плотныты прѣдъ хората.,,

Пятъ нечестивъ, мързость прѣдъ Господемъ. (Пр. Сол. XV. 9)

ПО-НАВЕДИ СЯ! ПО-НАВЕДИ!

Венеаминъ Франклинъ, мъдрый онзи, още отъ осмъ-надесять годишно момче, челоуѣкъ, когато щеше да излѣзе вече да обыкаля по свѣта, отиде да ся прости съ своя священникъ. Той го приѣ добръ, и като го посвѣтува, испрати го. Когато излазяхъ изъ градинѣтъ, приближихъ до вратата, които бѣхъ тѣй низскы, чото сѣкой трябаше да ся наведе, че тѣй да мине прѣзь тѣхъ. Франклинъ унесень въ разговора не сѣгльда вратата, и когато выкаше священникътъ „наведи ся! наведи!“, той си бѣше добръ чюкижль вече главѣтъ у прага., Запомни! му каза священникътъ — това е една малка неволія, нѣ има други много го-